

**ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאנ"ש שיחיו שברכו אותו,
אור ליום ועש"ק פ' צו, י"א ניסן ה'תש"נ
— אחרי תפלת ערבית —**

מישראל, בכל המצטרך לו (לה), ופשיטא בריאות הגוף און בריאות הנשמה לכא"א עם כל בני ביתו, מיט הרחבה אין פרנסה גשמית און אין פרנסה רוח-נית, כולל בענין שהזמן גרמא — אז אלע הכנות לחג הפסח זאָלן זיין מתוך שמחה וטוב לבב סיי בגשמיות און סיי ברוח-ניות.

ב. אין דעם קומט צו נאָכמער בשעת די משאלות לבכם איז פון אַ ריבוי אידן — און איז געזאָגט געוואָרן בדיבור, בגלוי ובפרהסיא, במעמד כו"כ עשירות מישראל, ו"ברובי עם — הדרת מלך", מלך מלכי המלכים הקב"ה — כידוע די מעלה פון אַ ציבור מישראל, כמ"שי "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב", וארז"ל: "אז בציבור איז הקב"ה "בהמצאו" און "קרוב" במשך כל השנה.

ובפרט אז נוסף צו דער מעלה אין נפש (בקשת וברכת הציבור) קומט צו אויך המעלה מצד דעם מקום און דעם זמן: במקום — דער בית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובזמן — אין חודש ניסן, וואָס איז פאַרבונדן מיט

א. לכל לראש — אמן כן יהי רצון אויף כל האמור לעיל, ובפרט אויף דער ברכה פון גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וואָס אויף דעם במיוחד זאָגט מען דעם לשון: "אמן כן יהי רצון" (כמובן פון דברי הרמב"ם). — כולל ברכות אלו שבמכתבים וכיו"ב.

דער אויבערשטער זאָל ממלא זיין משאלות לבכם לטובה, און משאלות לבב כל אחד ואחת מישראל בתוך כלל ישראל, אנשים נשים וטף, כולל ובמיוחד — די ברכות און גוטע וואונטשן וואָס מ'האָט דאָ איצטער גערעדט, ביז ובמיו"ח די ברכה אויף דער גאולה האמיתית והשלימה.

און זיכער וועט דער אויבערשטער מקיים זיין הבטחתו, ואברכה מברכיך", אז כל המברך מתברך, בברכתו של הקב"ה, וואָס "תוספתו מרובה על העיקר", און זי איז מידו המלאה הפתו"ח הקדושה והרחבה — לכל אחד ואחת

(1) בברכת אנ"ש ש"י.

(2) הל' פרה אדומה ספ"ג שסיומה "אכ"ר" (כן הוא בספרי הדפוס הנפוצים). ע"פ הפס"ד כן צ"ל חתימת כל כיו"ב. וראה לקו"ש חכ"ח ע' 135 ואילך.

(3) לך לך יב, ג.

(4) ראה סוטה לח, ב. ירושלמי ברכות ספ"ח, הובא בתוד"ה ואברכה — חולין ממ, א.

(5) ב"ר פס"א, ד. ועוד. וראה בארובה לקו"ש ח"ה ע' 422 ואילך.

(6) ברכה השלישית. ומן התורה האחרונה בכרהמ"ז (ברכות מח, ב).

(7) משלי יד, כת.

(8) ראה ברכות ת, רע"א. שו"ע אדה"ז א"ח סק"א ס"ה. וראה אנה"ק סכ"ג. ד"ה החלצו תרניט פ"י (וראה גם שם פ"ו). ועוד.

(9) ישעי' נה, ו.

(10) ר"ה יח, א. וש"נ. וראה רמב"ם הל' תשובה פ"ב ה"י.

הקריאה גלייך (קודם תפלת מנחה זו) צו „ויהי ביום השמיני” — דער ענין הגאון להי¹⁷.

ובפשטות — אַז „בנערניו ובזקנינו גוי בבנינו ובבנותינו”¹⁸, „וארו עם ענני שמיא”¹⁹, גייען אַלע אידן אין ארץ הקודש, ולירושלים עיר הקודש, ולהר הקודש, ולביהמקד ולקודש הקדשים, „רשם”²⁰ געשה לפניך את קרבנות חובוֹ תינו תמידים כסדרם ומוספיים כהלכתם כו' כמצות רצונך”.

און נאָך קודם לזה (תיכף בשעת אידן בענטשן נאָך אידן כנ”ל) — ווערן מקויים אַלע ברכות בפועל, ע”ד הפס”ד בשו”ע²¹ אַז כשעת אידן מאַכן אַ החלטה טובה, גיט דער אויבערשטער תיכף דעם שער (כאילו מ’האָט עס אָפגעטאָן בפועל ובשלימותו). און מ’גייט מחיל אל חיל מיטנעמענדיק מיט זיך אַלע ברכות האמורות — „ואברכה מברכיך גוי”, כל המברך מתברך, כנ”ל.

ג. אין די אַלע ברכות קומט צו נאָכמער מצד דעם וואָס בחודש ניסן עצמו שטייט מען ביום עשתי עשר לחודש ניסן, נשיא לבני אשר²², וואָס „הוא יתן מעדני מלך”²³ — די שלימות אין המשכת הברכות. ולהוסיף, אַז אשר איז פאַרבונדן במיוחד מיט חג הפסח, כמרומז בזה וואָס אשר איז בגימטריא

„נסי ניסים” (כמובן פון דברי הגמרא קרוב לסיים וחותרם מס’ ברכות²⁴), ובזה גופא — בשנת ה’תש”נ, ר”ת ה’ תהי’ שנת נסים.

ומצד די אַלע מעלות (בנפש במקום ובזמן²⁵) — ווערן די אַלע ברכות און גוטע וואונטשן זיכער נתקבל ומקויים בפועל ביתר שאת וביתר עז,

כולל ובמיוחד — די ברכה העיקרית (ווי מ’האָט פריער געזאָגט בדיבור ובפרהסיא): גאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, וואָס איז אויך אַן ענין שהזמן גרמא: „בניסן”²⁶ נגאלו ובני־סן עתידין להגאל”, ובפרט אַז אין חודש ניסן עצמו זיינען שוין דורך צוויי שב־תות²⁷, און מ’גרייט זיך און מ’שטייט שוין בסמיכות ממש צו חג הפסח צוואַ מען מיט „גאולתנו ופדות נפשנו”²⁸ — די חירות אמיתית פון יעדער אידן און פון אַלע אידן, בגאולה האמיתית והשלימה ע”י משיח צדקנו,

ותיכף ומיד ממש — ווי דער נתינת כח פון פרשת השבוע — „צו”, „אינ”²⁹ צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות”, און דערפון קומט מען גלייך ובפרט ע”י

(11) נו, רע”א ובפרש”י.

(12) הג’ ענינים דעולם שנה נפש שעליהם מיוסד כל ס’ יצירה (אוה”ת יתרו ע’ תכג. ועוד).

(13) ר”ה יא, רע”א. שמור” פט”ו, יא.

(14) להעיר משבת קיח, ב: אלמלי משמרין

ישראל שתי שבחות כו’.

(15) הגש”פ ברכת „אשר גאלנו”.

(16) תו”כ ופרש”י ריש פרשתנו. וראה אוה”ח

הקדוש פרשתנו (ו, ב:). ובדרך רמז תרמוז כל

הפרשה על גלות האחרון כו’ והודיע למשה לזרז

לישראל כו’, עיי”ש. וראה או”ת הלה”מ (הוצאת

קה”ת) ריש פרשתנו.

(17) ראה לקו”ת פרשתנו יא, א. ובכ”מ.

(18) בא י ט.

(19) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

(20) לשון תפלת מוסף.

(21) או”ח סתקע”א ס”ג. וראה תענית ח, ב.

(22) לשון הכתוב — נשא ז, עב.

(23) לשון הכתוב — ויחי מט, כ. וראה לקוטי

לוי”צ אגרות קודש ע’ שכד”כה. ע’ ח”ט.

פון דעם אַלטן רבי'ן עה"פ (משכיל ל- איתן האורח"י), איבערגעגעבן דורך כ"ק מ"ח אדמו"ר³³.

ביז'ן סיום המזמור - „ברוך ה' לעולם אמן ואמן“, אָז די אַלע ברכות ווערן נמשך פון (שם) הוי' אין עולם, און מיט אַן אישור כפול - „אמן ואמן“³⁴.

ובפשטות - אָז דער איבערשטער בענטשט אַלע אידן בכל הברכות מאלף עד תי"ץ³⁵, און מוסיף זיין מתוך שמחה וטוב לבב בכל עניני טוב, אָנהויבנדיק, אָז יעדער איינער האָט אמת'ע נחת פון זיך אַליין, און פון אַלע בני בית, און פון דעם גאַנצן אַרום, און האָט דעם נחת הכי עיקרי - וואָס איינו שבשמים האָט פון אַלע זיינע קינדער, כל בני ובנות ישראל, וואָס יעדער איינער פון זיי גע- הערט צום „עם“³⁶ זו יצרתי לי תהלתי יספרו“ (כמדובר לעיל בארוכה³⁷), „ת- הלתי יספרו“ שוין איצטער, און ממשיך זיין דעם „תהלתי יספרו“ אין ארץ הקודש בגאולה האמיתית והשלימה.

ויהי רצון, אָז תיכף ומיד ממש זאָל יעדער איינער זעהן בגלוי, ווי אין זיינע אייגענע ד' אמות ווערן נתמלא אַלע ברכות פון דעם איבערשטן, ובשלימות,

לאיתן האורחי האי תושבחתא אברהם אבינו אמרה בשעתה כו' עיי"ש.

(33) קונטרס לימוד החסידות ע' 5-6. נעתק גם ב„קובץ י"א ניסן שנת הפ"ט“ (קה"ת, תש"ג) אות ד.

(34) ראה בכ"ז בארוכה קובץ הנ"ל אות סד ואילך.

(35) כמרומז בנדו"ד „צו (וירוו מיד ולדורות) את (מאליף עד תי"ץ)“.

(36) ישע"י מג, כא.

(37) שיחת ש"פ ויקרא, ה' ניסן (ס' השיחות תש"ג ח"א ע' 378 ואילך).

תק"א²⁴ (כמבואר בכתבי האריז"ל²⁵) - וואָס תק"א באַווייזט אויף אַ המשכה (ברכה) שלמעלה מסדר השתלשלות²⁶, און דאָס ווערט נמשך למטה און פועל'ט אין עולם²⁷ (ווי דאָס איז געווען בחג הפסח).

און אין דעם גופא ווערט ניתוסף נאָכמער ביי"א ניסן שנה זו, ווען מ'הויבט אָן זאָגן קאָפיטל פ"ט בתהלים²⁸ וואָס דאָרטן²⁹ שטייט „עולם חסד יבנה“, וועל- כער איז פאַרבונדן מיט אברהם אבינו³⁰ („אחד י' אברהם“) צו וועמען דער איבערשטער האָט מבטיח געווען „וא- ברכה מברכך“³¹.

און אויך התחלת המזמור - „משכיל לאיתן האורח“ - איז פאַרבונדן מיט אברהם³², און פאַרבונדן מיט המשכת ברכה צו יעדער אידן, וכידוע די תורה

(24) הגימטריא ד'דצ"ך עד"ש באח"ב" - כמבואר בסידור שבהערה הבאה.

(25) סידור האריז"ל (ר' שבתי מרשקוב. וכן בקול יעקב) בסדר ההגדה פּיסקא ר"י ה' נותן בהם סימנים.

(26) ראה לקו"ש חכ"ו ע' 207.

(27) הן בסור מרע - נגוף למצרים והן בעשה טוב - רפוא לישראל (ראה סידור קול יעקב שם), כפי שנפעל ע"י המכות (דצ"ך עד"ש באח"ב בגימטריא תק"א).

(28) ע"פ המנהג לומר הקאפיטל תהלים המתאים לשנות חיו (מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר נדפס ב„קובץ מכתבים“ לתהלים ע' 214. אגרות קודש שלו ח"י ע' 11. ויש"נ).

(29) בפסוק ג.

(30) ראה זח"א רל, ב (ושם מקשר עוד כמה פסוקים ממזמור זה עם אברהם אבינו. וראה גם הערה 32). ח"ב עט, א.

(31) יחזקאל לג, כד.

(32) ב"ב טו, א: איתן האורחי זה הוא אברהם (וראה פרש"י תהלים עה"פ). ובזח"א שם: משכיל

ובלשון סיום המזמור (פט) – „אמן ואמן“.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א חילק לכאן"א: קונטרס י"א ניסן שנה זו (הוצאה מיוחדת), בצירוף שטר של דולר, כדי לתת אותו (או חילופו) לצדקה].

מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, בטוב הנראה והנגלה, און נאָכדעם גלייך – „ילכו מחיל אל חיל“³⁸, ביו „יראה אל אלקים בציון“, ומתוך שמחה וטוב לבב,

(38) תהלים פד, ח.